

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniæ Agrippinæ, 1603

Cap. 6. De inordinatione propriæ voluntatis circa honores coercenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59574](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59574)

DE MORTIF. VOLVNT. 353

AVGVSTINVS. Nutrimētū caritatis est Lib. 23. q. 36.
imminutio cupiditatis, id est, inordina-
ti aff. Etus erga res temporales. Perfe-
ctio vero caritatis, nulla cupiditas. Hęc
enim imminutio fit per mortificatio-
ne proprię voluntatis. O dulcissimos
fructus, o premia admiranda, eorum
quibus voluntati dominantur. Hęc
sunt cęlestia promissa à Christo per
Dioannem data, dum ait. Vincēti da-
bōdere de ligno vitę, quod est in para-
diso Dei mei. Fructus ligni vitę qui est
Christus in medio Ecclēsię existens, est
divinus amor, quo animę sustentatur
& delectatur. Et rursū dicit, Vincēti da-
bō māna absconditū. Hoc māna est bea-
ta pax & tranquillitas cōsciētię, qua fru-
untur omnes, qui strenuē mortifica-
tioni student.

CAPVT VI.

De inordinatione propria voluntatis cir-
ca honores et laudes humanas et quę
magno beneficio à Deo afficiantur
quibus huic vitio me-
dentur.

INTER omnes affectus proprię vo-
luntatis, perniciosissim⁹ est honoris
& humanę glorię, atq; idcirco sua
gula.

Roman. lib.
de remed.
vit. c. 5.

gulari studio per mortificationē cōpi-
 mēdus est. Quoniā enim anima huma-
 na tāta dignitatis est & nobilitatis, cō-
 ditaq; ad perfruēdū summa aeternae fel-
 citatis gloria, idcirco vt naturali sua cu-
 piditati quadatenus faciat satis, cōp-
 in omnibus rebus aucupatur honore
 ampliorem, & locum excellorem. Vt
 de quando secundum doctrinā cae-
 lestis institutionem non desigat affe-
 ctum omnem in gloria caelesti, quā
 post hanc vitam expectamus, cōm-
 conuertit ad venandos honores hu-
 ius mundi caducos & fluxos, & de
 de causa hae honoris terreni cupidi-
 tas sic intumescit in haeret mortalium pe-
 storibus, vt quotquot eam vel
 Christianae vel gratiae diuinae operam
 mortificauerunt, aliud non videntur
 quærere & insectari, nisi honores. Vt
 de Ethnicus Poeta quidam cecinit
Omnes mortales sese laudari exoptant,
 quae verba considerans B. Augusti-
 nus, notat illum ita locutum, quia
 in se & alijs expertus fuerat. Tanta
 nim cupiditate honorum & ambicio-
 ne erant gentiles accensi, vt nullos ho-
 mores, nulla vitae discrimina ad eos cō-
 sequerentur.

Ennius.

Aug. l. 13.

De Trinit.

cap. 3.

MORTIF VOLVNT. 339

sequendos refugerent. Id idem Au- *In Psal. 1183*
gustinus testatur alibi. Propter amorē, *conc. 120.*
in quibus laudis humana multa mag-
na fecerūt, qui magni in hoc saeculo no-
minati sunt, multūq; laudati in ciui-
tatibus gentium, quarentes non apud
Deum, sed apud homines gloriam, &
propter hanc, velut prudenter, fortiter,
temperanter, iusteq; viuantes, ad quam
peruenientes perceperunt mercedē suā, *Lib. 5. de*
vani vanam. Agens verò sigillatim a *ciuit. c. 12.*
libi de Romanis, qui in virtutum stu-
dio ceteras gentes superauerunt. Ve-
teres, inquit, primi q; Romani gloriā ar-
dentissime dilexerūt, propter hanc viuere
voluerūt, pro hac et mori nō dubitave-
rūt ceteras cupiditates huius uniusq; gentis
cupiditate, praesserūt. Tāq; hac honorū
ambitione excecati erāt, vt tāquā vir-
tutem Reipublicae necessariam & fru-
tuosam reputarent: quare & opera ta-
li fine facta, inter virtutum opera re-
censebant, ita enim testatur idem B. *Ibid. c. 13.*
Augustinus. Non solum in quibus, hu-
ic vitio non resistebant, verum etiam id
excitandum & accendendum esse cen-
sebant, putantes hoc vtile esse Reipub.
Putabant ergo vtile esse factum &
super-

176 II. PARS TRACTATUS

sup rbā, omnium criminum sō
& virtutum omnium hostem capi-
lem. Vnde sequebatur, vt quæ doctri-
na Christi loco antidoti haberi ad
tirpādam superbiā, vt fugā honorum
laudumq; humanarum, contumelias
rum & illusionum cum gaudio re-
rā oā, eam illi loco magna stulticia
berent, & Euangeliū, in quo
& exemplo hæc prædicantur, rem
dicarent dementissimam.

CAETERVM, i, quibus diuina
ce Deus oculos illustrat, inde claris-
simum testimonium pro fidei Chri-
stianæ veritate sum pferunt, quod
seurè cerneret pestilentissimam
perbiā, (quod nō modo virtutes
nes excindebat, sed etiā mortales
lia horrēda fragilia pertrahere
tatem, eiusq; radi em, insatiabilis
norū appetitū, splendore fidei Chri-
stianæ discuti & condemnari, atq; ue-
stacillimis congruentissimis
dijs sanari, efficiendo homines
bis humillimos, omniumq; laudum
humanarum contemptores, & soli
gloriz diuinæ zelatores. Id infir-
S: Paulus, cum ait. Verbum crucis

DE MORTIF. VOLVNT. 3,7

perditionis existimatā stultitiā ijs veid̄ *1. Cor. 1.*
qui salvi sūt virtutē Dei ac sapiētiā. *1 Tim. 3.*
Gloriæ siquidem humanæ amatori-
bus opprobriū crucis, & quod Deo hoc
medio mundū voluerit ab exitio æter-
no vindicare, ingens quædam stulti-
tia visā est. Ijs veid̄, quibus cælestis
gratia illuxit, iniuriæ & contumeliæ
crucis visæ sunt infinitæ. Dei sapien-
tiæ ac potētis indices, eò quod illæ
solæ valent ad reprimendam mun-
di superbiam, vanumque honorum
temporalium amorem. *1. Cor. 13. 4.*
AFFECTIONES inordinate ex hono-
rum cupiditate profuentes, sunt am-
bire dignitates, optare imperare & do-
minari alijs, aucupari nomen, famam
& existimationē magnam apud om-
nes, res suas verbis efferre immodicè,
per ostentationē, alijsq; inculcare qui-
bus a iura & gratiæ donis reliquis pre-
luceat mortalib; tæctare eloquentiā in
publicis hominum cōuentib; ut cum
acclamatione applaudatur, excitare o-
pera æterna in terris, ut laudes cele-
brentur in secula, errata lapsusque
suos vel defendere, vel centē, quoad fie-
ri potest, obiregere; & si contingat ea-
pate.

§ II. PARS TRACTATVS:

patet fieri, laborare vt homines intelligant non necessitate coactum, sed sponte ex humilitate se ea detexisse: optant vt dum honoribus cupide inhiat, tamen existiment eum nec optare nec aucupari illos. Velle impense diligere maioribus, & timeri à minoribus: estimare omnes actiones suas esse laude dignas, & ab omni querela ac reprehensione immunes. expetere vt omnines credant eum progeniem ducere nobilissimis maioribus, abundantiam natis & amicis generis & virtutis splendore clarissimis, se multum coram hominibus fultum posse, illosque sui respectum magna multa agere. Hi, aliquando miles sunt affectus inordinati, quia cunctur ex propria hominis voluntate, & magnoperè mortificationis beneficio indigent.

CAPVT VII.

Qua ratione mortificandi sint officii propria voluntatis, dum quis concupatur honorem & laudes humanas.